

10. Afgift af stenkul, brunkul og koks m.v.

Afgiften for stenkul er for 1995 fastsat til 770 kr. pr. ton, for brunkul til 570 kr. pr. ton og for jordoliekoks til 845 kr. pr. ton.

Fritaget for afgift er kul m.v., der anvendes til fremstilling af gas i gasværker samt til fremstilling af elektricitet i kraftværker og kraftvarmeværker, hvoraf der skal betales elektricitetsafgift. Virksomheder, der er registreret efter momsloven, får tilbagebetalt afgiften af det forbrugte kul i samme omfang, som virksomheden har fradragsret for moms på kul. Endvidere ydes godtgørelse for afgiften af kul, der i varmeværker benyttes til opvarmning af momsregistrerede virksomheder. Virksomheder med et stort energiforbrug har adgang til at få tilbagebetalt afgiften månedvis i stedet for at modregne afgiften i forbindelse med momsindbetalingen.

I forbindelse med skatteomlægningen forhøjes afgifterne gradvist fra 1. januar 1995, jf. L 490 1993.

I den forbindelse har Folketinget vedtaget en kompensationsordning (L 420 1994) for at sikre, at kulafgiftsforhøjelsen ikke fjerner incitamentet til at tilslutte sig varmenettet i de mest sårbare områder. Udgiften ved ordningen henhører under Energiministeriet.

I 1998 vil afgifterne være steget til 1.040 kr. pr. ton stenkul, 764 kr. pr. ton brunkul og 1.311 kr. pr. ton jordoliekoks.

Ved L 490 1993 forkortedes kredittiden for kulafgiften gradvist fra den 1. januar 1994. I 1994 blev kredittiden nedsat med 5 dage således, at betalingsdagen blev rykket frem fra ultimo måneden efter salgsmåneden til den 25. i måneden efter salgsmåneden. Fra 1. januar 1995 rykkes betalingsdagen til den 20., og fra 1. januar 1996 rykkes betalingsdagen frem til den 15. i måneden efter salgsmåneden, således at betalingstidspunktet falder sammen med angivelsestidspunktet. Dermed vil betalings- og angivelsesfristerne for kulafgiften være i overensstemmelse med de øvrige punktafgifter.

Stramningen af kreditfristen påvirker dog ikke indtægten på denne konto. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til konto 41.21.01.10.

De gældende bestemmelser om kulafgiften findes i LB 544 1994.

20. Afgift af elektricitet

I forbindelse med skatteomlægningen forhøjes afgiften af elektricitet gradvist fra 1. januar 1994 således, at elvarmeafgiften tilnærmes afgiften af olie og gas omregnet efter energiindhold, jf. L 491 1993.

I 1994 er afgiften 26,50 øre pr. kWh for forbrug af elektricitet ud over 4.000 kWh årligt til helårsboliger, der opvarmes ved elektricitet. For anden elektricitet er afgiften 30 øre pr. kWh. I 1995 stiger afgiften for begge typer elektricitet med 3 øre pr. kWh til henholdsvis 29,5 og 33 øre pr. kWh.

Efter forhøjelserne vil elafgiften i 1998 udgøre 39,5 øre pr. kWh for elvarme og 46 øre pr. kWh for anden elektricitet.

De fleste virksomheder, der er registreret efter momsloven, får tilbagebetalt afgiften af den forbrugte elektricitet i samme omfang, som virksomheden har fradragsret for moms på elektricitet. Også den eldrevne kollektive rutebil- og togtrafik får godtgjort elafgiften.

Virksomheder med et stort energiforbrug har adgang til at få tilbagebetalt afgiften månedvis i stedet for at modregne afgiften i forbindelse med momsindbetalingen.

Ved L 491 1993 forkortes kredittiden for elafgiften gradvist fra den 1. januar 1994. I 1994 er kredittiden nedsat med 5 dage således, at betalingsdagen blev rykket frem fra ultimo måneden til den 25. i måneden efter salgsmåneden. I 1995 rykkes betalingsdagen frem til den 20., og fra den 1. januar 1996 rykkes betalingsdagen frem til den 15. i måneden efter salgsmåneden, således at betalingstidspunktet falder sammen med angivelsestidspunktet. Dermed vil betalings- og angivelsesfristerne for elafgiften være i overensstemmelse med de øvrige punktafgifter.

Stramningen af kreditfristen påvirker dog ikke indtægten på denne konto. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til konto 41.21.01.10.